

೩೯ ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ | ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೈ ನಮಃ | ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ಸಿದ್ಧನು ನಾಮ
ಧಾರಕನನ್ನು ಕುರಿತು— ಮುಂದೆ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಸಂಗತಿಯು ವರ್ತಿಸಿತು. ಅರವತ್ತು ವರ್ಷದ ಮುಂದುಕೆ
ಯಾದ ಒಬ್ಬ ಬಂಜೆಗೆ ಮಗನಾದನು ||೧|| ಆ ಸ್ತಂಬ ಶಾಖೆಯ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು. ಅವನು ಶೌನಕ
ಗೋತ್ರ ನೈದೃತ ಪ್ರವರದವನು. ಆತನ ಹೆಸರು 'ಸೋಮನಾಥ' ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು. ||೨|| 'ಗಂಗಾ'
ಎಂಬವಳು ಆತನ ಹೆಂಡತಿಯು. ಅವಳು ಪತಿವ್ರತಾ ಶಿರೋಮಣಿಯು. ಅವಳು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಅನು
ಸಾರವಾಗಿ ಆಚರಣೆಯುಳ್ಳವಳು ||೩|| ಅವಳಿಗೆ ಅರವತ್ತು ವರುಷದ ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವಳ
ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಗಾಣಗಪುರದಲ್ಲೆಲ್ಲ. ಅವಳು ಬಂಜೆಯೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಳಾದಳು ||೪|| ಒಳ್ಳೆ
ಭಕ್ತಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪತಿಸೇವೆ ಮಾಡುವಳು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿತ್ಯ ನಿಯಮವೆಂದರೆ,
ಗುರುದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುವಳು ||೫|| ದಿನಾಲು ನೀರಾಂಜನವನ್ನು ತಂದು, ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಬೆಳಗು
ವಳು. ಇದರಂತೆ ಬಹಳ ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು || ೬ || ಹೀಗಿರುತ್ತಿರಲು, ವರ್ತಮಾನ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗುರುಮುನಿಗಳು ಸಂತುಷ್ಟರಾದರು. ಮತ್ತು ನಗುತ್ತ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ
ದರು || ೭ || ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳು ಅವಳಿಗೆ — “ನಿನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿರುವ ಬಯಕೆಯೇನು? ದಿನಾಲು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ
ನೀರಾಂಜನವನ್ನು ತರುತ್ತಿರುವೆಯಲ್ಲ ! ||೮|| ನಿನ್ನ ಮನಸಿನ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಬೇಗನೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸು.
ಗುರುಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಗೌರೀರಮಣನಾದ ನಾರಾಯಣನು ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಒಯ್ಯುವನು” ಎಂದರು ||೯|| ಶ್ರೀ ಗುರು

ಗಳ ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವಳು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಳು. ಕೈ ಮುಗಿದು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ 'ಅಪುತ್ರಸ್ಯ ಲೋಕೋ ನಾಸ್ತಿ' * ||೧೦|| ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಸ್ತ್ರೀಯಳ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಕೂಡದು ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ! ನನಗೆ ಪಾಪರೂಪಿಯು, ಮಹಾದೋಷಿಯು ಎಂದು ಅನ್ನುವರು ||೧೧|| ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವಳ ಜನ್ಮವು ನಿಷ್ಪಲವು. ಉಭಯ ಕುಲದ ನಾಲ್ವತ್ತೆರಡು ತಲೆಯವರು ಪಿತೃಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹಾದೀ ಕಾಯುವರು ||೧೨|| ಪಿತೃಗಳು ಮನದಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸುವರು—“ನಮ್ಮ ವಂಶದೊಳಗಿನ ಯಾವಳೊಬ್ಬ ಸಾಧ್ವಿಯು ಮಗುವನ್ನು ಹಡೆದರೆ ನಮಗೆ ಹಿತವಾಗುವುದು. ಅವನು ನಮ್ಮೊಲ್ಲರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವನು” ಎಂದು ||೧೩|| ಮಗ ನಿಲ್ಲದ ಮನೆಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಅಸವಿತ್ರವು ಅದು ಅರಣ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. 'ಯಥಾರಣ್ಯಂ ತಥಾ ಗೃಹಂ' ||೧೪|| ಗಂಗಾಸ್ನಾನಕ್ಕಾಗಿ ದಿನಾಲೂ ನಾನು ಹೊಳೆಗೆ ಹೋಗುವೆ. ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಒಳ್ಳೆ ಕೌತುಕದಿಂದ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಬಾಲಕರನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಬರುವರು ||೧೫|| ಬಗಲಲ್ಲಿ ಕೂಸನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಆಡಿಸುವರು. ಹಾಗೆ ನನ್ನ ದೈವದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಮಂದಭಾಗ್ಯಳು ನಾನು ||೧೬|| ಬಗಲಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಎದೆ ಸುಡಲಿ. ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದುದು ನಿಷ್ಪಲವು. ನಾನು ಗಂಡಸೂ ಅಲ್ಲ ಹೆಂಗಸೂ ಅಲ್ಲ ||೧೭|| ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದವರು ಪರಲೋಕವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವರು. ಸ್ವಾಮಿ ! ನಿಪುತ್ರಿಕರು ಲುಪ್ತ ಪಿಂಡರಾಗಿ † ಅಧೋಗತಿ ನರಕವನ್ನು ಹೊಂದುವರು ||೧೮|| ಇನ್ನು ನನಗೆ ಜೀವಿತವು ಸಾಕಾಯಿತು. ಸಹಜವಾಗಿ ಅರವತ್ತು ವರುಷಗಳಾದವು. ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮವು

* 'ಅಪುತ್ರಸ್ಯ ಗತಿನಾಸ್ತಿ' ಅಂದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವು ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ.

† ಪಿಂಡ ಕೊಡುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದವರಾಗಿ.

ಚೆನ್ನಾದುದು ದೊರಕುವಂತೆ ಈಗ ತಾವು ವರವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕು.” ಎಂದಳು. ||೧೯|| ತಾನು ಪುತ್ರ
ವತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಲವಾದ ಮನೋಬಲಕೆಯುಂಟು. ಆದು ಸಫಲವಾಗುವಂತೆ ವರವನ್ನು ಕೊಡಬೇ
ಕೆಂದು ಆಗ ವಿನಂತಿಸಿದಳು. ||೨೦|| ಆ ಸಾಧ್ವಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ, ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಗಹತ್ತಿದರು. ಮತ್ತು
“ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮವನ್ನು ಆದಾರು ಬಲ್ಲರು. ? ಈಗಿನ ಸ್ಮರಣೆಯು ಆಗ ಉಳಿಯುವದೆಂತು ? ||೨೧|| ಭಕ್ತಿ
ಪೂರ್ವಕ ಭಾವನೆಯಿಂದ ದಿನಾಲೂ ನಮಗಾಗಿ ಅರತಿಯನ್ನು ತರುವಿ. ಅದರಿಂದ ನಾವು ಸಂತೋಷಿತರಾದೆವು.
ನಿನಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಾಗುವರು. ||೨೨|| ಇದೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಕನ್ಯಾಪುತ್ರರು ಸುಲಕ್ಷಣಗಳಾದವರು
ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವರು.” ಹೀಗೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೨೩|| ಶ್ರೀಗುರುವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಸಾಧ್ವಿಯು
ಮನಃ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಸೆರಗಿಗೆ ಗಂಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು. “ಸ್ವಾಮಿ ! ಕೃಪಾಸಿಂದುವೆ, ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು
ಎಂದು ಕೈಮುಗಿದು ವಿನಂತಿಸತೊಡಗಿದಳು. ||೨೪|| “ಸ್ವಾಮಿ ! ನನ್ನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಇಂದಿಗೆ ಅರವತ್ತು ವರುಷ
ಗಳಾದವು. ಮುಟ್ಟು ನಿಂತು ಹೋಗಿದೆ. ಇನ್ನು ನನಗೆಂತು ಮಕ್ಕಳಾಗುವರು ? ||೨೫|| ಮಗುವನ್ನು ಪಡೆ
ಯಲೆಂದು ಹಲವಾರು ವ್ರತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು. ಹಲವಾರು ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿದೆನು. ಸ್ವಾಮಿ ! ಹಲ
ವೆಡೆಗೆ ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದೆನು ||೨೬|| ಅಶ್ವತ್ಥ (ಅರಳೆ) ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ
ನನಗೆ ಹೇಳುವರು. ಅದರಿಂದ ಮನಸಿನ ಬಯಕೆಗಳೆಲ್ಲ ಪೂರೈಸುವವೆಂದೂ ಮಕ್ಕಳಾಗುವರೆಂದೂ ಹೇಳುವರು.
||೨೭|| ಬಹುಕಾಲವೂ ಅಶ್ವತ್ಥ ನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜನ್ಮವು ಕಳೆಯಿತು. ಮಕ್ಕಳಾಗಬಹುದೆಂದು ನಾನು
ಬಹಳವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸಪಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೆನು ||೨೮|| ಅರವತ್ತು ವರುಷಗಳವರೆಗೆ ಅಪರಂಪಾರವಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟೆನು.
ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಲಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಅಶ್ವತ್ಥದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುವೆನು ||೨೯|| ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ

ಮಕ್ಕಳು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಇಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಾದರೂ ಆಗಲೆಂಬ ಬಯಕೆಯಿಂದ ಸ್ವಾಮಿ ! ಅಶ್ವತ್ಥ ವೃಕ್ಷದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ ||೨೦|| ಸ್ವಾಮಿ ! ಈಗ ನೀನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿರುವಿ. ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಡು. ಸ್ವಾಮಿ, ನರಹರಿಯೆ ! ನೀನು ಆಡಿದ ಮಾತನ್ನು ಅಸತ್ಯಗೊಳಿಸಬಾರದು ||೨೧|| ಶ್ರೀಗಳವರು ನನಗೆ ವರವನ್ನು ದಯವಾಲಿಸಿರುವರೆಂದೂ ಅದು ಎಂದೂ ಸುಳ್ಳಾಗದೆಂದೂ ನನ್ನ ಮನಸಿನ ನಿಶ್ಚಯವಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿ ! ಗುರುವೆ ! ಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡಲಾಗದು. ನಾನು ಶಕುನದ ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವೆ ||೨೨|| ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಬಯಕೆಗಾಗಿ, ಅಶ್ವತ್ಥದ ಸೇವೆ ಮಾಡುವೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಾಮಿ ! ಇದೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಾಗುವರೆಂದು ಇದೇ ವರಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿರುವಿ ||೨೩|| ಬಹುದಿನಗಳಿಂದ ಅಶ್ವತ್ಥದ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ, ನಾನು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟೆನು. ಅದು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟೀತು ! ಸ.ಳ್ಳೇ ಮೂರ್ಖತನದಿಂದ ಅಶ್ವತ್ಥದ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ” ಎಂದಳು. ||೨೪|| ಅವಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಗತೊಡಗಿದರು— “ಅಮ್ಮಾ, ಅಶ್ವತ್ಥ ಸೇವೆಯು ಮಹಾ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ಎಂದೂ ವೃಥಾವಾಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ||೨೫|| ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ನಿಂದಿಸಲಾಗದು. ಅದರ ಸೇವೆಯಿಂದ ಅನಂತ ಪುಣ್ಯವುಂಟು. ನಮ್ಮೊಡನೆ ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಅದನ್ನು ಸೇವಿಸು. ಅಂದರೆ ನಿನಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗುವರು. ||೨೬|| ಈಗ ನಮ್ಮ ವಚನದಂತೆ ಮಾಡು. ದಿನಾಲು ಸಂಗಮತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಭೀಮಾನದಿಯ ಸಂಗಡ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅಮರಜಾ ನದಿಯು ಹರಿಯುತ್ತ ಲಿದೆ ||೨೭|| ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಹಸ್ಯಮಯವಾದ ಅಶ್ವತ್ಥ ವೃಕ್ಷವಿದೆ. ನಾವು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಅಶ್ವತ್ಥದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಒಂದೇ ಮನದಿಂದ ಮಾಡು ||೨೮|| ಅಶ್ವತ್ಥದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪರಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೇಳುವೆ. ಅಶ್ವತ್ಥನೆಂದರೆ ನಾರಾಯಣನೇ ಅವನು ನಮ್ಮ ವಾಸವು ಅಲ್ಲಿ ಅದೆ” ಎಂದರು ||೨೯||

ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ—“ಸ್ವಾಮಿ! ಅಶ್ವತ್ಥ ವೃಕ್ಷದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನನಗೆ ನಿರೂಪಿಸುವುದಾಗಬೇಕು” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು ||೪೦|| “ಆದರೆ ಮಹಿಮೆಯು ಎಂತಹದೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ! ನನಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿರವಾಗುವುದು. ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡುವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು ||೪೧|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅವಳಿಗೆ “ನೀನು ಅಶ್ವತ್ಥ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ನಿಂದಿಸುವಿ. ಆದರೆ ಅದರ ಮಹಿಮೆಯು ಅಪಾರವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳು ವಾಸಿಸುವರು ||೪೨|| ಅಶ್ವತ್ಥ ವೃಕ್ಷದ ಮಹಿಮೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ನಾರದ ಮುನಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಿರುವನು ||೪೩|| ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಗನಾದ ನಾರದಮುನಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ ತ್ರಿಭುವನಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವನು. ಬ್ರಹ್ಮನ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು, ಭೂಮಂಡಲದ ಮೇಲಿರುವ ಋಷಿಗಳ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದನು ||೪೪|| ನಾರದನನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆ, ಅರ್ಘ್ಯ ಪಾತ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಉಪಚಾರಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಕೇಳಹತ್ತಿದರು ||೪೫|| ಋಷಿಯು ನಾರದರನ್ನು ಕುರಿತು—“ಸ್ವಾಮಿ ! ನಮ್ಮದೊಂದು ವಿನಂತಿಯುಂಟು. ಅಶ್ವತ್ಥ ಮಹಿಮೆಯು ಎಂತಿರುವುದು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದಾಗಬೇಕು” ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ||೪೬|| ಋಷಿವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾರದ ಮುನಿಯು ಹೇಳತೊಡಗಿದನು. “ಈ ಹೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾನು ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆನು. ||೪೭|| ಅಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆನು. ಅಶ್ವತ್ಥ ಮಹಿಮೆಯು ಎಂತಿದೆ? ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ವಿಷ್ಣು ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಮನ್ನಿಸುವರು. ಅದೇಕೆ?” ಎಂದು ||೪೮|| “ಇದು ಈ ಬಗೆಯಾಗಿ ಇದ್ದುದಾದರೆ, ಅದರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಯಾವ ಬಗೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು. ? ಮತ್ತು ಮಹಿಮೆಯು ಎಂತಹದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುವುದಾಗಬೇಕು. ಸ್ವಾಮಿ?” ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ||೪೯|| ಬ್ರಹ್ಮನು—“ಅಶ್ವತ್ಥ ವ ಬೊಡ್ಡೆಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ವಾಸಿಸು

ವನು, ನಡುವೆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ವಾಸವೂ ತುದಿಗೆ ರುದ್ರನ* ವಾಸವೂ ಉಂಟು ||೫೦|| ಶಾಖಾ ಪಲ್ಲವಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಷ್ಠಿತ ರಾಗಿರುವವರೆಂದರೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಟೊಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಶಂಕರನೂ ಪಶ್ಚಿಮ ಟೊಂಗಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವೂ ಮತ್ತು ನಾನು ಉತ್ತರ ದಲ್ಲಿಯೂ ವಾಸಿಸುವೆವು||೫೧|| ಇಂದ್ರರೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿಗಿರುವ ಟೊಂಗಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವರು. ಸ್ವಿಇನ್ನುಳಿದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಟೊಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವರು ||೫೨|| ಅರಳೆ ಮರದ ಬೇರು ಬೇರುಗಳಲ್ಲಿ ಆಕಳು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು-ವೇದ-ಯಜ್ಞ ಇವೆಲ್ಲವೂ ವಾಸಿಸುವವು ||೫೩|| ಎಲ್ಲ ನದಿಗಳೂ ತೀರ್ಥಗಳೂ ಲವಣಸಮುದ್ರ ಮೊದಲಾದ ಃಸಪ್ತ ಸಾಗರಗಳು ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನ ಟೊಂಗಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವು. ಅಶ್ವತ್ಥ ವೃಕ್ಷವು ಈ ಪ್ರಕಾರದ್ದಿದೆ ||೫೪|| ಆಕಾರ ಶಬ್ದವು ಮೂಲಸ್ಥಾನವು. ಗಿಡದ ಬೊಡ್ಡೆ - ಟೊಂಗಿಗಳು ಉ-ಆಕಾರ, ಫಲ ಪುಷ್ಪಗಳು ಮ-ಕಾರವರ್ಣವು. ಅಶ್ವತ್ಥದ ಮುಖವು ಆಗ್ನೇಯ ಕೋನದಲ್ಲಿದೆ||೫೫|| ಏಕಾದಶ ರುದ್ರರು, ಅಷ್ಟ ವಸುಗಳು ಮತ್ತು ತೈಮೂರ್ತಿಗಳು ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳು ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವರು ||೫೬|| ಇಂತಹ ಅಶ್ವತ್ಥ ನಾರಾಯಣನನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ಅದಾರು ಶಕ್ತರಾಗುವರು? ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅದು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ವೆಂದು" ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ನಾರದನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು ||೫೭|| ನಾರದನು ಮುಷೀಶ್ವರರನ್ನು ಕುರಿತು — "ತ್ರಯ ಮೂರ್ತಿಗಳು ವಾಸಿಸುವ ವೃಕ್ಷದ ಮಹಿಮೆಯನು ಎಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳುವದು? ಆತನನ್ನು (ಅಶ್ವತ್ಥ ನಾರಾಯಣ ನನ್ನು) ಭಜಿಸಿದರೆ, ಯಾವ ಸಿದ್ಧಿಯುಂಟಾಗಲಿಯದು?" ||೫೮|| ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಹೀಗೆಂದು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲ

* ಮೂಲತೋ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಾಯ ಮಧ್ಯತೋ ವಿಷ್ಣುರೂಪಿಣೇ | ಅಗ್ರತಃ ಶಿವರೂಪಾಯ ಅಶ್ವತ್ಥಾಯ ನಮೋನಮಃ ||

೧ ವಸುರುದ್ರಾದಿತ್ಯದೇವಾಃ || ಎಂದು ಸಮಶ್ಲೋಕಿಯಲ್ಲಿದೆ.

‡ ಲವಣ, ಇಕ್ಷುರಸ, ಸುರೆ, ತುಪ್ಪ, ಮೊಸರು, ಶುದ್ಧೋದಕ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಸಾಗರ ಇವು ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳು.

ಮುಷಿಗಳು ನಾರದನನ್ನು ಕುರಿತು — “ಮಹರ್ಷಿಯೆ ! ಆಚ.ಣೆಯ ವಿಧಿ ಹೇಗೆ ? ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಭಜಿಸಬೇಕು ? ||೫೯|| ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದು ದಿವಸ ಆಧರ್ವಣನನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೆವು ಅಶ್ವತ್ಥ ಸೇನೆಯ ಒಂದು ರೀತಿಯನ್ನು ಅವರು ನಮಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೬೦|| ನೀನು ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಯು. ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಬಲ್ಲವನು. ವಿತ್ತರಿಸಿ, ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಮಗೆ ನಿರೂಪಿಸುವದಾಗಬೇಕು.” ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿದರು ||೬೧|| ನಾರದನು — “ಮುನಿವರರೆ ! ಆ ವ್ರತದ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮವಚನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುವೆ ತತ್ಪರರಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ||೬೨|| ಆಷಾಢ-ಪೌಷ-ಚೈತ್ರ ಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ, ಗುರು ಶುಕ್ರರು ಅಸ್ತಂಗತರಾಗಿರುವಾಗ ಚಂದ್ರ ಬಲವಿಲ್ಲದ ದಿವಸ ಆರಂಭ ಮಾಡಲಾಗದು. ||೬೩|| ಇವುಗಳ ಹೊರತು ಉಳಿದ ಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ದಿನವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಶುಚಿಯಾಗಿ ಉಪವಾಸದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ||೬೪|| ರವಿವಾರ-ಮಂಗಳವಾರ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಾಗದು. ಅದರಂತೆ ಶುಕ್ರವಾರ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಲಾಗದು. ||೬೫|| ರಿಕ್ತಾ ತಿಥಿ, ಪರ್ವ, ದುರ್ದಿನ, ವೈಧೃತಿ, ವ್ಯತಿಪಾತಗಳಿರುವಾಗ ಮತ್ತು ಹಗಲು-ರಾತ್ರಿಗಳ ಸಂಧಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಿನದ ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಹರದಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಲಾಗದು. ||೬೬|| ಸುಳ್ಳು, ಜೂಜು, ದಂಭ, ನಿಂದೆ, ನಾಸ್ತಿಕವಾದವುಗಳನ್ನು ವರ್ಜಿಸಬೇಕು. ಮುಂಜಾವಿನಲ್ಲಿ ಮೌನಿಯಾಗಿ ಹರುಷದಿಂದ ಆರಂಭಿಸಬೇಕು. ||೬೭|| * ಸಚೈಲ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ನಿರ್ಮಲವಾದ ಮಡಿಬಟ್ಟೆಯನ್ನುಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಗಿಡಸ (ಅಶ್ವತ್ಥ) ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಿ ಆಕಳ ಇಲ್ಲವೆ ಎತ್ತಿನ ಸಗಣೆಯಿಂದ ಸಾರಿಸಬೇಕು. ||೬೮|| ರಂಗವಲ್ಲಿಯಿಂದ ಸ್ವಸ್ತಿಕ ಮೊದಲಾಗಿ ಶಂಖ-ಪದ್ಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಪಂಚರಂಗದ ರಂಗವಲ್ಲಿಯ ಪುಡಿಯನ್ನು ಸ್ವಸ್ತಿಕ ಮೊದ

* ಮೈಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳು ಸಹಿತ.

ಲಾಗಿ ಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಬೇಕು. ||೬೯|| ಅನಂತರ ಮತ್ತೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಬಿಳಿ ವಸ್ತ್ರವನ್ನುಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಗಂಗಾ, ಯಮುನಾ ಎಂಬ ಎರಡು ತುಂಬಿದ ಕೊಡಗಳನ್ನು ತಂದು, ರಂಗೋಲಿಯ ಕಮಲದ ಮೇಲೆ ಇಡಬೇಕು. ||೭೦|| ಕೊಡಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಪುಣ್ಯಾಹವಾಚನ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಬೇಕು. * ಒಯಸಿದ ಒಯಕೆಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕು. ||೭೧|| ಅನಂತರ ಕಲಶಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು, ಏಳು ಸಲ ನೀರು ತಂದು ಅಶ್ವತ್ಥ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ||೭೨|| ಮತ್ತೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಅನಂತರ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಪುರುಷಸೂಕ್ತವನ್ನಿಚ್ಛಿಸಿ, ಪೋಡಶ ಉಪಚಾರಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೭೩|| ಮನದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು. ಆತನಿಗೆ ಎಂಟು ಭುಜಗಳು ಶಂಖ, ಚಕ್ರ, ವರದ ಹಸ್ತ ಮತ್ತು ಅಭಯ ಹಸ್ತ, ||೭೪|| ಖಡ್ಗ, ಧಾಲುಗಳು ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ, ಧನುಷ್ಯ, ಬಾಣಗಳು ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಅಷ್ಟ ಭುಜಗಳುಳ್ಳ ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು. ||೭೫|| ಪೀತಾಂಬರವನ್ನು ಹೊದಿರುವವನು, ಯಾವಾಗಲೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿರುವವನು, ಇಂತಹ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೭೬|| ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳ ಸ್ಥಾನಗಳು ಶಿವ-ಶಕ್ತಿಗಳ ಹೊರತು ಇಲ್ಲ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಅವಾಹನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಪೋಡಶ ಉಪಚಾರಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೭೭|| ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ನೂಲಿನಿಂದ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿ, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ||೭೮|| ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕ ಭಾವನೆಯೊಡನೆ ಸು-ಮಾತು-ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಒಳ್ಳೆ ಹರುಷದೊಂದಿಗೆ, ಪುರುಷ

* ಯಾವ ಒಯಕೆಯು ಪೂರೈಸಬೇಕು, ಶ್ವಾಸದಿಂದ ಶ್ವತ್ಥ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆಯೋ ಆ ಒಯಕೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕು.

ಸೂಕ್ತವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ||೭೯|| ಅಥವಾ ವಿಷ್ಣು ಸಹಸ್ರ ನಾಮವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತ, ಉತ್ಸಾಹದೊಡನೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೇ ಮೌನದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರ ಫಲವು ಅಸರಿಮಿತ ವಾಗಿದೆ. ||೮೦|| ತುಂಬಿದ ಕೊಡವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಸಿರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯು ನಡೆದಂತೆ ಮಂದಗಮನ ದಿಂದ ಶುದ್ಧ ಭಾವದೊಡನೆ, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ||೮೧|| ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಜ್ಞದ ಫಲವು ದೊರಕುವದು. ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯ ನಡುವೆ ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ||೮೨|| ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಪಾಪವು ಹೋಗುವದು. ||೮೩|| ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ವಾಸಿಸುವ ಸ್ಥಾನದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಫಲವನ್ನು ಎಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ಎಲ್ಲ ಪಾಪಗಳು ತೊಳೆಯುವವಲ್ಲದೇ ಗುರುತಲ್ಪಾದಿ ಪಾಪಗಳು ಹೋಗುವವು. ||೮೪|| ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಲು ಹಲವಾರು ವ್ಯಾಧಿಗಳು ನಾಶವಾಗಿ ದೇಹವು ಸುಂದರವಾಗುವದು. ಕೋಟಿ ಸಾಲವಿದ್ದರೂ ತೀರುವದು. ||೮೫|| ಹುಟ್ಟು, ಸಾವು, ಮುಪ್ಪುಗಳು ಹೋಗುವವು. ಸಂಸಾರ ಭಯವು ಇಲ್ಲದಾಗುವದು. ಸಾವಿರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಲು, ಗ್ರಹದೋಷಗಳು ಭಾದಿಸಲಾರವು ||೮೬|| ಮನಸು ವಾಕ್ಯ - ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಅಂದರೆ ತ್ರಿಕರ್ಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಏಕೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳ ಬಯಕೆಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಅದರಿಂದ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಫಲವು ದೊರಕುವದು ||೮೭|| ಅಶ್ವತ್ಥ ನಾರಾಯಣನು ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವನು. ಮಕ್ಕಳ ಬಯಕೆಯು ಬೇಗನೇ ಪೂರೈಸುವದು. ಐ.ಷಿಗಳೇ! ಈ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಅನುಮಾನಿಸಕೂಡದು. || ೮೮ || ಶನಿವಾರ ದಿವಸ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಧೂನವನು ಕಾಲ ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವನು.

ಶ್ರೀ ಗುರುಚರಿತ್ರೆ

||೮೯|| ಅವನಿಗೆ ಅಪಮೃತ್ಯುವು ಭಾದಿಸಲಾರದು. ಅವನು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಪೂರ್ಣಾಯುಷಿಯಾಗುವನು. ಅಶ್ವತ್ಥನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಶನಿಗ್ರಹವು ಪೀಡಿಸಲಾರದು. ||೯೦|| ಶನಿಯು ನಾಮಗಳನ್ನು ತನ್ನ ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕು. * ಬಭ್ರು, ಪಿಂಗಳ, ಕೋಣಸ್ಥ, ಕೃಷ್ಣ ಎಂದೆನ್ನಬೇಕು. || ೯೧ || ಅಂತಕ, ಯಮ, ಮಹಾರೌದ್ರಿ, ಮಂದ, ಶನೈಶ್ವರ, ಸೌರಿ ಎಂದು ಜಪಿಸಬೇಕು. ಶನಿಪೀಡೆ ಆಗಲಾರದು ||೯೨|| ಹೀಗೆ ಮನವನ್ನು ಧೃಡಗೊಳಿಸಿ, ಅಶ್ವತ್ಥನನ್ನು ಸೇವಿಸಿದರೆ, ಬಯಕೆ ಪೂರ್ಣವಾಗುವದು. ಪುತ್ರನ ಬಯಕೆಯು ಕೂಡಲೇ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಕೈಗೊಡುವದು. ||೯೩|| ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಗುರುವಾರಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಲ್ಲಿ ಅಶ್ವತ್ಥ ವೃಕ್ಷದ ನೆರಳು ಬೀಳುವಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಪಾಪವು ದೂರಾಗುವದು. ||೯೪|| ಅಶ್ವತ್ಥ ವೃಕ್ಷದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಕೋಟಿ ಜನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಉಣಿಸಿದ ಫಲವು ಬರುವದು ||೯೫|| ಅಶ್ವತ್ಥದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಒಂದುಸಲ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಿದರೆ, ಹಲವಾರು ಸಲ ವೇದ ಪಠಣ ಮಾಡಿದ ಫಲಗಳು ||೯೬|| ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದವನು ತನ್ನ ನಾಲ್ವತ್ತೆರಡು ಜನ ಪಿತರ ದೊರಕುವವು. ||೯೭|| ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ಕಡಿಯುವದು ಮಹಾ ಪಾಪವೆಂದೆಣಿಸುವದು. ರನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವನು. ||೯೮|| ಅಶ್ವತ್ಥ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಕಡಿಯುವದು ಮಹಾ ಪಾಪವೆಂದೆಣಿಸುವದು. ಅಂತಹ ಮನುಷ್ಯರು ತನ್ನ ಪಿತರರೊಂದಿಗೆ ನರಕವನ್ನು ಸೇರುವನು. ||೯೯|| ಅಶ್ವತ್ಥದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು

* ಶ್ರೀ ಮದ್ವಾಸುದೇವಾನಂದರವರು ಶನೈಶ್ವರ ಸ್ತೋತ್ರದೊಳಗಿನ ಮುಂದಿನ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಮಶ್ಲೋಕಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವರು. “ಕೋಣಸ್ತ; ಪಿಂಗಲೋ ಬಭ್ರು; ಕೃಷ್ಣೋ ರೌದ್ರೋಂತಕೋಯಮು; | ಸೌರಿ; ಶನೈಶ್ವರೋ ಮಂದ; ಪಿಪ್ಪಲಾದೇನ ಸಂಸ್ತುತಃ” ಇದರ ಮುಂದೆ “ನಿರಂ ದೃಢವಿಶ್ವಾಸೇನ ಭಜನಾತ್ ಪುತ್ರಲಾಭೋ ನ ಸಂಶಯಃ” ಅಂದರೆ ಹೇಳಿನ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಳೆಂದು, ದೃಢವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದವರು, ನಿಃಸಂಶಯವಾಗಿ ಪುತ್ರಲಾಭವಾಗುವದು.

೧. ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ಸೇವಿಸಲು ಪುತ್ರಕಾಮ್ಯವು ಕೂಡಲೆ ಸಿದ್ಧಿಸುವದು. (೯೩)
೨. ಬಾಲಕನನ್ನು ಗುರುಗಳ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಏಕೋಭಾವದಿಂದ ವಂದಿಸಿದರು. (೯೪)

ಹೋಮ ಮಾಡಲು, ಮಹಾಯಜ್ಞವಾಗುವದು. ಅಕ್ಷಯ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮವೆಂದೆನಿಸುವದು. ಪುತ್ರನ ಬಯಕೆಯು ಬೇಗ ಸಿದ್ಧಿಸುವದು.” ||೯೯|| ಈ ಬಗೆಯಾಗಿರುವ ಅಶ್ವತ್ಥ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನು ನಾರದನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಆ ನಾರದನಿಂದ ಎಲ್ಲ ಋಷಿಸಮುದಾಯವು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿತು ||೧೦೦|| ನಾರದನು ಋಷೀಶ್ವರರಿಗೆ-“ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಹತ್ತನೆಯ ಅಂಶದಷ್ಟು ಹವನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು * ಅಗಮೋಕ್ತವಾಗಿ ವಿಧಾನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಬೇಕು. ||೧|| ‡ ಹವನದ ಹತ್ತನೆಯ ಅಂಶದಷ್ಟು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ತಾನು ಹವಿಷ್ಯಾನ್ನವನ್ನುಂಡು, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದಿಂದ ವ್ರತವನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕು. ||೨|| ಹೀಗೆ ವ್ರತವನ್ನು ಆಚರಿಸಿ, ಅನಂತರ ಉದ್ಯಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಶಕ್ಯನುಸಾರವಾಗಿ ಬಂಗಾರದ ಅಶ್ವತ್ಥ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ||೩|| ಅದನ್ನು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಕರುಸಹಿತವಾಗಿದ್ದ ಆಕಳನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು. ||೪|| ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ಗಿಡದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಿನ ರಾಶಿಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಳಿ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ತೀರ ಬಡವನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ದಾನ ಕೊಡಬೇಕು.” ||೫|| ಇಂತು ಅಶ್ವತ್ಥವ್ರತದ ವಿಧಾನವನ್ನು ನಾರದನು ಋಷಿ ಜನರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅದರಂತೆ ಆಚರಿಸಿ, ಅವರು ಎಲ್ಲ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ||೬|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಬಂಜೆಯಾದ ಗಂಗಾಬಾಯಿಯನ್ನು ಕುರಿತು-“ಅಶ್ವತ್ಥದ ಮಹಿಮೆಯು ಈ ವಿಧವಾಗಿದೆ. ಭಾವಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾದ ಫಲವು ದೊರಕುವುದು. ||೭|| ನೀನು ಇದರಂತೆ ಆಚರಿಸು. ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ತಾಳಬೇಡ. ಅಮರಜಾ ಹೊಳೆಯ ಸಂಗಮವಾದ ಭೀಮಾನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ

* ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ.

‡ ಯಜ್ಞ.

ಈ ವೃಕ್ಷವಿದೆ. ||೮|| ಅದೇ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವು. ಒಮ್ಮನದಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡು. ನಿನ್ನ ಮನಸಿನ ಬಯಕೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು. ನಿನಗೆ ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಾಗುವರು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೯|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ಕೈಮುಗಿದು, ಭಾವಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿನಂತಿಸಿದಳು. ||೧೦|| “ನಾನು ಬಂಜೆಯು. ನನಗೆ ಅರವತ್ತು ವರುಷಗಳಾಗಿವೆ. ಇನ್ನು ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಅದೆಂತು ಮಕ್ಕಳಾಗುವವು? ಆದಾಗ್ಯೂ ಕೊನೆಗೆ ತಮ್ಮ ವಾಕ್ಯವುಂಟು. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಶ್ವಾಸಪಟ್ಟಿರುವೆ. ||೧೧|| ಗುರು ವಾಕ್ಯವೆಂದರೆ, ಅದು ಕಾಮಧೇನುವು ಎಂದು ವೇದ ಪುರಾಣಗಳು ಹೇಳುವವು. ಸ್ವಾಮಿ! ಇನ್ನು ಯಾವ ಬಗೆಯಿಂದಲೂ ಅನುಮಾನಿಸದೆ, ಸೇವೆ ಮಾಡುವೆ. ||೧೨|| ನನಗೆ ಅಶ್ವತ್ಥದ ಮಹತ್ವವಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ವಾಕ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಶ್ಚಯವುಂಟು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮದೇ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡುವೆನು” ಎಂದು ಕಾಲಿಗೆ ಎರಗಿದಳು. ||೧೩|| ಹೀಗೆ ಗುರುಗಳ ನಿರೋಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಸಂಗಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಸಂಗಮದೊಳಗಿನ ‘ಷಟ್ಕೂಲ’ವೆಂಬ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಅಶ್ವತ್ಥದ ಸೇವೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದಳು. ||೧೪|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಾದಂತೆ ಆ ನಾರಿಯು ಸೇವೆ ಮಾಡಹತ್ತಿದಳು. ಇದರಂತೆ ಮೂರು ರಾತ್ರಿಗಳ ವರೆಗೆ ಆರಾಧಿಸಿದಳು. ||೧೫|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಹಿತವಾಗಿ ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದಳು. ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ವಪ್ನವು ಉಂಟಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಹೇಳುವೆ ಒಮ್ಮನದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ. ||೧೬|| ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಂದು, ಅವಳಿಗೆ ಅಭಯವಚನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. “ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿ. ನಾನು ಹೇಳುವ ಸಂಗತಿಯೊಂದನ್ನು ನೀನು ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೭|| ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗು, ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗುರುನಾಥನು ಇರುವನು. ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಏಳು ಸಲ

ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ, ಆತನನ್ನು ನಮಿಸು. ||೧೮|| ಆತನು ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಕೂಡಲೆ ತಿಂದುಬಿಡು. ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ತಳೆದು ಬೇಗನೆ ಹೋಗು” ಎಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೇಳಿದನು. ||೧೯|| ಹೀಗೆ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಕೂಡಲೇ ನಿದ್ರೆ ತಿಳಿದು ಎದ್ದಳು. ಅಶ್ವತ್ಥವು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವು. ಕೂಡಲೆ ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಫಲವು ದೊರಕುವುದು. ||೨೦|| ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ ಅವಳು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಒಳ್ಳೇ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ||೨೧|| ಶ್ರೀಗುರುಮುನಿಗಳು ನಕ್ಕು ಅವಳಿಗೆ ಎರಡು ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅಲ್ಲದೆ-“ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸು, ಈಗ ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು. ||೨೨|| ಇನ್ನು ಬೇಗನೆ ನೀನು ಊಟಮಾಡು. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯು ಕೈಗೂಡುವದು. ಇಂದು ನಿನಗೆ ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡು ಎರಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ||೨೩|| ವಿಧಿಯಂತೆ ಪಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಈ ಫಲಗಳನ್ನು ತಿನ್ನು. ಈ ಮೊದಲು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಾನ ಕೊಡಬೇಕು” ಎಂದರು. ||೨೪|| ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ವ್ರತವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, ದಾನಮಾಡಿದಳು. ಅದೇ ದಿನ ಅಸ್ತಮಾನ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಾದಳು. ||೨೫|| ಮೂರು ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಮೌನವಾಗಿದ್ದಳು. ಹವಿಷ್ಯಾನ್ನವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿದಳು. ಬಿಳಿವಸ್ತ್ರವನ್ನುಟ್ಟು ಯಾರನ್ನೂ ನೋಡದೆ ಇದ್ದಳು. ||೨೬|| ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಆ ನಾರಿಯು ಮೂರು ರಾತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದಳು. ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ ಸುಸ್ನಾತಳಾಗಿ, ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ||೨೭|| ಪತಿಯೊಡನೆ ಬಂದು, ಏಕಾಗ್ರ ಮನದಿಂದ ಗುರುಗಳ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದಳು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂತೋಷಿತರಾಗಿ “ನೀವು ಪುತ್ರವಂತರಾಗಿರಿ” ಎಂದು ಹರಿಸಿದರು. ||೨೮|| ಇಂತು ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ, ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ತನ್ನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಪತಿಯೊಡನೆ ಐದನೆಯ ದಿನ ಸಮಾಗಮ ಹೊಂದಿದಳು. ಅದ್ದರಿಂದ ಕನ್ನೆಯು ಜನಿಸಿದಳು. ||೨೯|| ಇಂತು

ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಬಸಿರಾದಳು. ಇದೇನು ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದು ಊರಲ್ಲವೂ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡಿತು. ||೧೩೦|| ನೋಡಿರಿ, ಇದೆಂತಹ ಆಶ್ಚರ್ಯವು? ಬಂಜೆಗೆ ಗರ್ಭಧಾರಣವಾದುದೆಂತು! ಎಂದು ಜನ ನುಡಿಯತೊಡಗಿತು. ಸೋಮನಾಥ ವಿಶ್ವನು ಆನಂದಿತನಾದನು. ||೧೩೧|| ಏಳನೆಯ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಉಡಿ ತುಂಬಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಕುಪ್ಪಸ ಮಾಡಿ, ಆರುತಿ ಬೆಳಗಿದರು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ವಿನೋದ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಬಹಳ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೌತುಕಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಾಗಿಣ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಎಂಟನೆಯ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಸೋಮನಾಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸೀಮಂತ ವಿಧಾನ ವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಗುರುನಿರೋಪದಂತೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಊರಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಣ ಕೊಡಿಸಿದರು ||೧೩೨|| ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಅಚ್ಚರಿಪಡಹತ್ತಿದರು. ಬಂಜೆಗೆ ಗರ್ಭಧಾರಣವು - ಅದರಲ್ಲೂ ಬಿಳಿ ಕೂದಲು ಬೆಳೆದ (ನರೆಗಂಡ) - ಮುಪ್ಪಿನ ವಯಸ್ಸು. ಕೌತುಕದಿಂದ ಉಡಿ ತುಂಬುವುದು ಇದೆಲ್ಲವೂ ವಿಸ್ಮಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವದು. ||೧೩೩|| ಒಬ್ಬನು ಹೀಗೆಂದನು - ಶ್ರೀಗುರುಪ್ರಸಾದವು, ಶ್ರೀ ನೃಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯು ಭಕ್ತರಿಗೆ ವರವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವನು. ಆತನ ಸೇವೆಯಿಂದ ಆನಂದವು ದೊರಕುವುದು, ನಾಲ್ಕೂ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ಸಾಧಿಸುವವು ||೧೩೪|| ತ್ರಯಮೂರ್ತಿಯ ಅವತಾರನಾದ ನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಯೆಂಬ ನರಾಕಾರನು, ಭಕ್ತಜನರಿಗೆ ಮನೋಹರನಾಗಿ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟನಾಗಿರುವನು. ||೧೩೫|| ಹೀಗೇ ಹಲವು ಬಗೆಯಾಗಿ ಗುರುನಾಯಕನ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಬಾಲಿಕೆಗೆ ಉಡಿತುಂಬಿದರು. ಅವಳಿಂದ ಬಾಗಿಣ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಅದರಿಂದ ಅವಳು ಮನದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಉಲ್ಲಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿದಳು. ||೧೩೬|| ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಾಗಿಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅವಳು ಬಂದು ಶ್ರೀಗುರುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾದ ಗುರುವು ಅವಳನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದನು. ||೧೩೭|| ಆ ಬಾಹ್ಯಾಪತ್ನಿಯು ಸಂತಸಬಟ್ಟು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ದಂಡವತ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ಹಲವು ಬಗೆಯಾಗಿ

ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡತೊಡಗಿದಳು. ||೩೯|| “ಪರಮಪುರುಷನೆ, ನಿನಗೆ ಜಯಜಯಕಾರವಿರಲಿ. ನೀನೇ ಬ್ರಹ್ಮಾ
ವಿಷ್ಣು ಮಹೇಶನ್ನು. ನಿನ್ನ ವಾಕ್ಯವೆಂದರೆ, ಪರಿಸವಿದ್ಧಂತೆ. ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಬಂಗಾರವಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ||೪೦||
ನೀನು ವಿಶ್ವವನ್ನೇ ಉದ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅವತರಿಸುವಿ. ಸ್ವಾಮಿ! ನೀನೇ ತ್ರಯಮೂರ್ತಿ
ಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ||೪೧|| ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಅಶಕ್ಯವು. ಕೃಪಾಸಿಂಧುವೇ!
ನಿನ್ನ ಅಪಾರ ಮಹಿಮೆಗೆ ಸಾಮ್ಯವಿಲ್ಲ” ||೪೨|| ಹೀಗೆಂದು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ, ಗುರುಚರಣಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿದಳು.
ಅನಂತರ ಗುರುವಿನ ನಿರೋಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ನುನೆಗೆ ಹೋದಳು. ||೪೩|| ಇಂತು ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು
ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಶುಭ ದಿನದಂದು ಹೆತ್ತಳು. ಆಗ ಎಲ್ಲ ಜ್ಯೋತಿಸಿಗಳು ಒಂದು ಜಾತಕವನ್ನು ನೋಡಿ
ದರು. || ೪೪ || ಆಗ ಜ್ಯೋತಿಸಿಗಳು— “ಕನ್ನೆಯು ನಿರ್ಮಲ ಮನದವಳು, ಎಂಟು ಜನ
ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆದು ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಸುಖದಿಂದ ಇರುವಳು” || ೪೫ || ಈ ಬಗೆಯಾಗಿ
ಜ್ಯೋತಿಸಿಗಳು ಜನ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರು. ಸೋಮನಾಥನ ಅನಂದಕ್ಕೆ ನೆಲೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು
ಸಾಕಷ್ಟು ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ||೪೬|| ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ, ಆ
ಸ್ತ್ರೀಯಳು ಸುಸ್ನಾತಳಾದಳು. ಅನಂತರ ಹುಟ್ಟಿದ ಕನ್ನೆಯನ್ನು ಬಗಲಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು, ಶ್ರೀಗುರುಗಳ
ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ||೪೭|| ಕೂಸನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಂದು, ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಚರಣದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ
ದಳು. ಏಕೋಭಾವದಿಂದ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ ನಮಿಸಿದಳು. ||೪೮|| ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯನೆಯಿತ್ತು.
“ಎಳು, ಮಗಳೇ, ಪುತ್ರವಂತಿಯೇ!” ಎಂದು ಪ್ರೇಮಭಾವದಿಂದ ಹಲವು ಬಗೆಯಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿ
ದರು. ||೪೯|| ಆಗ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು “ಶ್ರೀಗುರುವೇ! ನನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಮಗುವಿಲ್ಲ. ಸರಸ್ವತಿ

ಯಂತೂ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವಚನವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು' ಎಂದಳು. ||೧೫೦|| ಅವಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಗಹತ್ತಿದರು. ಮತ್ತು "ನಿನಗೆ ಮಗನಾಗುವನು. ಮನದಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನಿಸಬೇಡ" ||೧೫೧|| ಹೀಗೆಂದು ಅವಳ ಮಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ಆ ಕನ್ಯೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳಿದರು ||೧೫೨|| "ಇವಳಿಗೆ ಬಹು ಜನ ಮಕ್ಕಳಾಗುವರು. ತಾನು ನೂರು ವರುಷ ಆಯುಷ್ಯವುಳ್ಳವಳಾಗುವಳು ಮತ್ತು ಇವಳು ತನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಗನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಾಣುವಳು. ||೧೫೩|| ಇವಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಗಂಡನು ದೊರಕುವನು. ಆತನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು ಮುಖೋದ್ಗತವಾಗಿರುವವು. ಭೂ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತಳಾಗಿ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಬಾಳುವಳು. ||೧೫೪|| ತಾನು ಪತಿವ್ರತೆಯಾಗುವಳು. ಧರ್ಮ ರತಳೂ ಪುಣ್ಯಶೀಲಳೂ ಆಗುವಳು. ಬಹಳ ಖ್ಯಾತಿವಂತಳಾಗುವಳಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಇವಳನ್ನು ವಂದಿಸುವರು. ||೧೫೫|| ಇವಳ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶದ ಮಹಾರಾಜನು ಬರುವನು. ಇನ್ನು ನಿನಗೆ ಮಗನಾಗುವನು" ಎಂದು ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದರು. ||೧೫೬|| ಇಂತು ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಗಳು ಕನ್ಯಾಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಗಂಗಾದೇವಿಯು ತನಗೆ ಮಗನಾಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ||೧೫೭|| ಶ್ರೀಗುರು ಗಳು ಆ ಸಾದ್ವಿಯನ್ನು ಕುರಿತು—"ನಿನಗೆ ಮಗನು ಎಂಥವನು ಬೇಕು? ಉತ್ತಮ ಮಗನು ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಮೂವತ್ತು ವರುಷ ಆಯುಷ್ಯವುಳ್ಳವನು ದೊರಕುವನು. ದೀರ್ಘಾಯುಷಿಯು ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಮೂರ್ಖನು ದೊರಕುವನು" ಎಂದರು. ||೧೫೮|| ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು "ಉತ್ತಮನಾದ ಮಗನು ನನಗೆ ಬೇಕು. ಆತನಿಗೆ ಐವರು ಮಕ್ಕಳಾಗಬೇಕು." ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ||೧೫೯|| ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಯು ಭಕ್ತ ವತ್ಸಲನು. ಅದರಂತೆಯೇ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅದರಿಂದ ಸಂತೋಷಿತರಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಆ

ದಂಪತಿಗಳಿಗಾದ ಆನಂದವು ಮಹಾನಂದವು. ||೧೬೦|| ಮುಂದೆ ಅವಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನಾದನು. ವಿಖ್ಯಾತನಾದ
ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾದನು. ಅವನೇ ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ನಾಮಕರಣಿಯು. * ಆತನಿಗೆ ಐವರು ಮಕ್ಕಳಾದರು. ||೬೧||
ಶ್ರೀಗುರುವೂರ್ತಿಯು ಕನ್ಯಾಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಸರಸ್ವತಿಯು ಪ್ರಖ್ಯಾತಳಾದಳು. ಮಹಾನಂದವು
ಉಂಟಾಯಿತು. ||೬೨|| ಅವಳ ಗಂಡನು ಯಜ್ಞ ಮಾಡುವನು. ' ದೀಕ್ಷಿತ ' ನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಖ್ಯಾತ
ನಾಗುವನು. ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲೂ ಅವನ ಖ್ಯಾತಿಯುಂಟಾಗುವುದು" ಎಂದು ಸಿದ್ಧ ಮುನಿಯು ಹೇಳಿದನು.
||೬೩|| ಅರವತ್ತು ವರುಷದ ಬಂಜೆಗೆ ಮಗನಾದನು. ಹೀಗಿದೆ ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯೆಂದು ಸಿದ್ಧನು ನಾಮ
ಧಾರಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ||೬೪|| ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವುಳ್ಳ ಭಕ್ತರಿಗೆ ತಕ್ಷಣವೇ ವರವನ್ನು ಕೊಡುವನು.
ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಮ್ಮನದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು. ||೬೫|| ಹೀಗೆಂದು ಸರಸ್ವತಿ
ಗಂಗಾಧರನು ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಅಲ್ಲದೇ- "ಶ್ರೀಗುರುವನ್ನು ಭಜಿಸಿ, ಭಜಿಸಿ.
ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಮನೋರಥಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗುವವು ||೬೬|| ಯಾವನು ಏಕೋಭಾವದಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುವನ್ನು ಭಜಿ
ಸುವನೋ ಆತನಿಗೆ ದೈನ್ಯವೆಲ್ಲಿಯದು? ಆತನು ಬೇಡಿದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರೀಗುರುವು ಪೂರೈಸಿಕೊಡು
ವನು. ||೬೭|| ಗುರುಭಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ಒಂದು ಕಾಮಧೇನುವು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನಿಸ
ಲಾಗದು. ಭಕ್ತ ಜನರು ಬಯಸಿದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಡುವನು. ಎಂದು ನಡೆದನು. || ೧೬೮ ||

* ಶ್ರೀ ಗುರುವಿನ ಹೆಸರಿನವ ಅಂದರೆ 'ನರಸಿಂಹ' ನೆಂದು ಹೆಸರಿರಬೇಕು. ಅವನ ಹೆಸರಿನೊಳಗಿನ ಎರಡನೆಯ
ಪದವು 'ಸರಸ್ವತಿ' ಎಂಬುದು ಅದನ್ನು ಮೊದಲೇ ಕನ್ನಿಗೆ ಇಟ್ಟಿದೆ.

ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ್ಯಾನ್ಮತೇ, ಪರಮಕಥಾಕಲ್ಪತರೌ, ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಸರಸ್ವತ್ಯುಸಾಖ್ಯಾನೇ, ಸಿದ್ಧನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ, ವೃದ್ಧವಂದ್ಯಾಸಂತಾನಪ್ರಾಪ್ತಿ ನಾನು ಏಕೋನಚತ್ವಾರಿಂಶತ್ತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ||

೪೦ ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ | ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೈ ನಮಃ | ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ಸಿದ್ಧನು ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ—ಇನ್ನೊಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ಸಂಗತಿಯು ಒದಗಿತು. ಅದೆಂದರೆ ಒಣಗಿದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ಚಿಗಿತು ವೃಕ್ಷವಾಯಿತು. ಈ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳು. ||೧|| ಗುರುಗಳು ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಕುಷ್ಠರೋಗದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಅವನು ಅಪಸ್ತಂಬ ಶಾಖೆಯ ಗಾರ್ಗ್ಯ ಗೋತ್ರದವನು. ಹೆಸರು 'ನರಹರಿ' ಎಂದು. ||೨|| ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಕೈಗಳನ್ನು ಸಂಪುಟದಂತೆ ಕೂಡಿಸಿ ಅಂದರೆ ಕೈ ಮುಗಿದು ಬಹಳಷ್ಟು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದನು. ||೩|| ಗುರುಮೂರ್ತಿಯೇ ! ನಿನಗೆ ಜಯಜಯಕಾರವಿರಲಿ. ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಂದಿರುವೆ. ನೀನು ಭಕ್ತವತ್ಸಲನು, ಪರಂಜೋತಿಯು, ಪರಮ ಪುರುಷನು, ಜಗದ್ಗುರುವು ಆಗಿರುವಿ. ||೪|| ನಾನು ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿ; ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ವೃಥಾ ವಾದೆನು. ಸ್ವಾಮಿ ! ನಾನು ಕುಷ್ಠರೋಗಿಯೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಶ್ರೇಷ್ಠರು ನಿಂದಿಸುತ್ತಿರುವರು ||೫|| ಜನರು ನನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಿರುವರು. ನಾನು ಯಜುಃಶಾಖೆಯ ವೇದವನ್ನು ಓದಿದೆನು. ಆದರೆ ನಾನು ಕೆಟ್ಟ ರೋಗದ ಶರೀರವುಳ್ಳವನೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಲೊಲ್ಲರು. ||೬|| ಮುಂಜಾನಿನಲ್ಲಿ ಎದ್ದಾಗ,